

носъ-тъ, Н. Пр. *impie* (енпи), *inconnu* (енконю); а чете ся като имъ и инъ ако подиръ имъ слѣдува гласнѣ, или ако т, и п. сѫ у-двоены.

oe	чете ся като o e, Н. Пр.	<i>poël</i> (поéль)
oeu	» » »	<i>sœur</i> (кіоръ)
ou	» » »	<i>pour</i> (пуръ)
oui	» » »	<i>louis</i> (луи)
oy	» » »	<i>noyer</i> (ноайé)
u	» » »	<i>vu</i> (вю), <i>vertu</i> (вертю).
ui	» » »	<i>je suis</i> (жéе сюи).
ut и un	» » ъéн	<i>aucun</i> (окъéнъ)

b чете ся като бълг. б, но на края на рѣчи-ты не ся чуе гласа му: *plomb* (плом).

c с прѣдъ a, o, u, чете ся като бълг. k. и прѣдъ всички-ты самогласни.

c прѣдъ e и i чете ся като бълг. c, напр. *cécité* (сеситé).

ç, Съ седиъ [запятая] отъ доло прѣдъ a, o, u, произнося ся като Българ. c, Н. Пр. *façade* [фасáд] *garçon* [гарсоń] *reçü* [ресю].

c, като иѣмо ако подиръ му слѣдува n, или е на конецъ: Н. Пр. *banc*, *broc*.

d чете ся като бълг. đ, Н. Пр. *adam* (адамъ) на конеца въ рѣчи-ты едвамъ ся чуе,